

ІНФОРМАЦІЙНІ СЛУЖБИ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: ОСОБЛИВОСТІ СПІВПРАЦІ З МЕДІА

Кароліна Василенко

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Валерій Башманівський

кандидат філологічних наук, доцент
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

У сучасному глобалізованому просторі стрімкий розвиток Інтернету, радіо та телевізійного мовлення викликав активний обіг інформаційних повідомлень, що активізувало нові підходи у налагодженні комунікації між органами державної влади та медіа.

Місце, роль та особливості діяльності інформаційних служб органів державної влади та органів місцевого самоврядування вивчали науковці: Н. Голота, Л. Мельник, М. Коваль, В. Шевченко та ін. Етапи становлення, формування та розвитку прес-служб досліджувати: М. Коваленко, В. Ковальчук, О. Григоренко, Н. Кравченко та ін. Здійснивши певні спроби дослідження наукової літератури, можемо стверджувати, що питання налагодження комунікації між владою та медіа не втрачають своєї актуальності і в новітньому інформаційному просторі.

Порядок та методи інформування суспільства про діяльність органів державної влади регулюється Законом України «Про доступ до публічної інформації» де зазначається, що доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення новин на офіційних сторінках преси у мережі Інтернет, в друкованих ЗМІ, на єдиному державному веб-порталі відкритих даних, на інформаційних стендах та ін. [1]. У сучасних наукових студіях акцентується увага на напрямках діяльності інформаційних служб органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Зокрема, Н. П. Голота у своєму дослідженні зазначає, що зовнішня функція акцентує увагу на всебічному аналізі та оприлюдненні інформації про діяльність органів державної влади, тобто інформуванні громадськості. Функція захисту – зосереджена на діях, пов'язаних із захистом інформації, що спрямовані на збереження питань державної або службової таємниць, і вимагає дотримання умов секретності. Внутрішня функція сприяє збору, аналізу та систематизації інформації щодо висвітлення різних аспектів діяльності структур у засобах масової інформації для визначення необхідних напрямків розвитку, а також сприйняття аудиторії відповідних інфоприводів [2]. Особливості регулювання та коригування діяльності інформаційних служб також регулює Постанова Кабміну від 04 січня 2002 р. «Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» із змінами і доповненнями, внесеними постановами Кабінету Міністрів України [3]. Зазначений документ сприяє регламентації підготовки та висвітлення офіційної інформації для реципієнтів через Інтернет-мережу. Найбільш поширеною групою інформаційних матеріалів вважають прес-релізи, інформаційні збірники, бюлетені тощо. Вагоме місце займає організація та проведення зустрічей керівників і провідних спеціалістів органів державної влади та місцевого самоврядування із представниками громадськості, підготовка прес-конференцій, брифінгів, інтерв'ю з фахівцями тощо. Зазначені кроки, сприятимуть підвищенню рівня комунікації

представників влади із суспільством щодо логіки політичних, економічних, освітньо-культурних кроків. Домінуючу роль у цьому процесі займають медіа. Саме від професійності медіафахівців їх розуміння законів та специфіки роботи із посадовими особами органів влади та інформаційних служб залежить якість донесення інформації громадянам, що позначається на рівні довіри до державної політики.

Для покращення діяльності інформаційних відділів у органах влади Інститутом масової інформації за підтримки Уряду Великої Британії було видано «Практичний посібник для працівників комунікаційних структур в органах влади», що надає основні рекомендації у висвітленні групи найважливіших тем пов'язаних із комунікацією медіа та органів влади [4].

Отже, налагоджуючи комунікацію з медіа, фахівці інформаційних служб органів державної влади та органів місцевого самоврядування мають дотримуватись принципів прозорості, відкритості та підзвітності. Репрезентувати (не порушуючи законодавчі положення) інформацію у якій роз'яснюються цілі, завдання та принципи діяльності органу державної влади чи місцевого самоврядування, вивчати громадську думку та надавати журналістам правдиву інформацію, що сприятиме підвищенню рівня довіри до державної політики.

Список використаних джерел:

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.
2. Голота, Н. П. Особливості роботи прес-служби в державних органах: історія та сучасність / Н. П. Голота // Науковий вісник Ужгородського Національного університету : серія: Право / гол.ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород : Видавничий дім "Гельветика", 2018. – Т. 2. – Вип. 49.
3. Постанова Кабміну від 04 січня 2002 р. «Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади». Сайт Верховної Ради. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3-2002-%D0%BF>
4. Практичний посібник для працівників комунікаційних структур в органах влади / упоряд. З. Казанжи. Київ, 2016, 112 с. URL: <http://imi.org.ua/wp-content/uploads/2017/06/posibnyk.pdf>